

رهبران محترم کشورهای عضو ناتو و سازمان ملل متحد،

اکنون که نژده سال از حمله ویرانگر بالای مرکز تجارتی جهان که بیش از ۳۰۰۰ تن اشخاص بیگناه را به کام مرگ کشانید و موجب سرنگونی رژیم طالبان در افغانستان گردید، میگذرد، ما نامه هذا را رسماً به نمایندگی از ۱۵۰۰۰ زن افغان از سرتاسر افغانستان خدمت شما ارسال می داریم، تا بدین وسیله از خدمات متحدین بین المللی خویش به خاطر قربانی ها و حمایت آنها در امر بازسازی نظام دموکراتیک، احیای نهادهای دولتی و توانمندسازی جوانان در راستای استفاده از انرژی و استعدادهای شان در جهت رشد کشور مان، یاری رسانیده اند، ابراز امتنان و سپاسگزاری نماییم.

فراز و نشیب های نژده سال گذشته ما را بیش از هر زمان دیگر در اراده، تعهد و فداکاری ما برای تامین یک صلح عادلانه و پایدار نیرومندتر ساخته است. اکنون که در مقطع حساس تاریخ معاصر قرار داریم، هم امیدوار و هم هراس زده هستیم. امیدواری ما اینست تا پروسه صلح بتواند به خشونت و خونریزی که از چهار دهه بدینسو در کشور عزیز ما جریان دارد، نقطه پایان بگذارد. اما ما در هراس هستیم که اگر طالبان با همان ذهنیت، جاه طلبی و رفتار که در دهه ۱۹۹۰ شهرها و قریه جات ما را به خاک و خون کشانیده و پناهگاه امن را برای گروه های تروریستی ملی و بین المللی به شمول القاعده فراهم نموده بودند، دوباره به افغانستان برگردند، یقیناً که دستاوردهای دو دهه گذشته ما یکایک از بین خواهند رفت.

ما از تلاش ها و تعهدات جامعه جهانی در امر مبارزه با دهشت افگنی و حمایت آنها به افغانستان که توانست از انبار خاکستر سر بیرون آورد، قدردانی و سپاسگزاری می نماییم. به همین ترتیب ما به فداکاری های مردم خود در راستای کمک به نیرو های نظامی شما در امر ریشه کن ساختن تروریسم از افغانستان به دیده قدر میگیریم و به آنها ارج می گذاریم که دیگر کوه ها و دره های زیبای ما هیچگاه توسط القاعده و سایر گروه های تروریستی به مناطق عملیاتی علیه مردم شما مبدل نشوند. افغان ها به ویژه زنان، بیشترین فشارهای مبارزه با تروریسم را متحمل شده اند. تاثیرات عاطفی این جنگ خونین را نمیتوان با استفاده از چند کلمه بیان نمود. در حقیقت، اندوه و درد از دست دادن عزیزان، فقر و آواره گی و تخریب منازل و مکاتب ما زخم های درازمدت بر جسم و روان ما برجا گذاشته است. ما زنان افغان بیشتر از تمام اقشار دیگر جامعه خواهان پایان جنگ میباشیم، اما هراس ما از اینست که مبدا پایان این جنگ به صلح واقعی نه انجامد. به باور ما صلح واقعی فراتر از نبود جنگ میباشد. در واقع صلح سراسری شامل مسایل چون حمایت از حقوق تمام شهروندان، تامین عدالت اجتماعی، رشد اقتصادی و توزیع عادلانه و برابر منابع، میباشد. زنان و مردان در بازسازی کشور نقش برابر و مساوی دارند و از این هراس ندارند که به دلایل جنسیت، قومیت، مذهب و گرایش سیاسی، هنوز هم قربانی بدهند.

ما زنان افغان از پروسه صلح که توسط ایالات متحده امریکا آغاز گردیده است، منجمله مصالحه و آشتی با طالبان با وجود خشونت های که آنها علیه مردم شریف کشور اعمال نموده اند، قلباً استقبال نموده و قاطعانه از آن حمایت مینماییم. ما به این مسأله پی برده ایم که باید طالبان را به عنوان یک گروه سیاسی بپذیریم. ما حاضر هستیم تا آنها را کمک نماییم که در جاده های زنده گی عادی و غیرنظامی پا بگذارند. در عین زمان توقع ما اینست که طالبان نیز این واقعیت را درک نمایند و بپذیرند که شهروندان افغانستان از گروه های مختلف

^۱ شبکه های ولایتی زنان که در ۱۵ ولایت افغانستان فعالیت دارند، زنان را از بخش های مختلف اجتماع منسجم ساخته اند تا بشکل مشترک برای صلح و حکومتداری خوب دادخواهی نمایند. شبکه های ولایتی زنان با هماهنگی و مشورت با ائتلاف زنان در روند صلح مشارکت، امضا ها و خواست های زنان را در این نامه جمع آوری کرده اند.

قومی و مذهبی تشکیل شده اند، بیش از ۵۰ درصد جمعیت کشور را زنان و بیش از ۷۰ درصد آنرا جوانان تشکیل میدهند، که حق دارند به حقوق اساسی خویش که در قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان تسجیل گردیده است، دسترسی داشته باشند. ما از آنها میخواهیم تا از خشونت دست بردارند و به منظور تحقق اجندای سیاسی خویش، روش ها و راهکار های مدنی را سراغ و اختیار نمایند.

ما درک نموده ایم که اکنون زمان آن فرا رسیده است تا فراتر باندیشیم، دور یک میز جمع شویم و بالاخره گفتمان های مسالمت آمیز را در مورد رفع هرگونه اختلافات خویش راه اندازی نماییم، تا به یک صلح پایدار در کشور عزیزمان دست یابیم. همچنان ما میدانیم که خشونت های جاری افغانستان در پهلوی چالشها و اختلافات داخلی دارای ابعاد گسترده منطقوی و بین المللی نیز میباشد. بناً، ما از اعضای کشورهای ناتو و سازمان ملل متحد تقاضا مینماییم تا در این زمان دشوار و مبهم در کنار مردم افغانستان بایستند و نگذارند کشور عزیزمان در نتیجه صلح شتابزده که ظاهراً با شکست نیز روبرو است یک مرتبه دیگر با پرداخت بهای یک معامله بزرگ به پرتگاه سقوط برود و به یک پناهگاه امن برای تروریستان بین المللی مبدل شود. اعضای شامل در ائتلاف هیچگاه متحدین خویش را تنها نمیگذارند. لطفاً برای حفاظت از دستاوردهای دو دهه گذشته، در کنار ما بایستید. قابل یاد آور است که این دستاورد ها تنها مربوط به مردم افغانستان نمیباشند، شما نیز بخش بزرگی از این دستاوردها بوده اید. ما با همدیگر گامهای دشوار برداشته ایم. ما با وجود کمبودی های که داریم، مجدانه تلاش نموده ایم تا کشور خویش را به یک عضو فعال دهکده جهانی مبدل سازیم و به نورم ها و پیمان های بین المللی که در واقع ما را با بقیه کشورهای جهان وصل مینمایند، ارزش قایل شویم و صادقانه از آنها پیروی نماییم.

فشرده ی مطالبات ویژه ما قرار ذیل اند:

- یک میکانیزم بین المللی برای نظارت از پروسه صلح جهت حصول اطمینان از پاسخدهی و پایداری آن، روی دست بگیرید.
- کمکهای خویش را به نیرو های امنیتی افغان ادامه دهید، تا آنها بتوانند از تمامیت ارضی کشور خویش دفاع نمایند و از حقوق شهروندان افغان محافظت نمایند.
- به منظور حمایت از مشارکت با کیفیت و برابر زنان، جوانان، قربانیان جنگ، اقلیت ها، جامعه مدنی و رسانه ها، از نفوذ خویش بالای دولت افغانستان، احزاب سیاسی و طالبان استفاده اعظمی نمایید، تا میان سیاست و جامعه مدنی در مشارکت تعادل قابل ملاحظه ایجاد گردد.
- طالبان را تحت فشار قرار دهید تا با آتش بس دائمی و بشردوستانه موافقه نمایند.
- هرگاه مقامات دولتی، رهبران سیاسی و طالبان نتوانند از حقوق تمام شهروندان افغان محافظت نمایند و با حفظ دستاورد های دو دهه گذشته مخالفت نمایند، علیه آنها تحریم های مالی و ممنوعیت سفر اعمال نمایید. ما پیشنهاد مینماییم تا تحریم های متذکره، محدودیت سفر و مسدود کردن حساب های بانکی و دارایی های خارج از کشور افرادی را که از شرایط مندرج در توافقنامه سرپیچی مینمایند، نیز دربر داشته باشد.
- مساعدت های مالی به افغانستان را در راستای احترام قاطعانه به حقوق بشر جهانی، به ویژه حقوق دختران، زنان و اقلیت ها سوق داده و به آن ادامه دهید.
- حمایت خویش را از همکاری منطقوی را در راستای مبارزه با تروریسم و افراطیت، رشد اقتصادی و حل منازعات منطقوی، از طریق دیپلوماسی تقویت بخشید.

باور ما اینست که ما برای ساختن یک افغانستان خودکفا، مسیری طولانی را طی نموده ایم. اجازه دهید تا ما در راستای رسیدن به یک صلح پایدار، عادلانه و آبرومند صبر و شکیبایی ستراتیژیک خویش را از دست ندهیم، تا فرزندان ما بتوانند در شرایط صلح زندگی نمایند، جوانان ما در بازسازی افغانستان مرفه نقش داشته باشند و کشور ما دیگر هرگز برای گروه های تروریستی به پناهگاه امن مبدل نشود.

با احترام،

شبکه های ولایتی زنان و ائتلاف زنان در روند صلح مشارکت